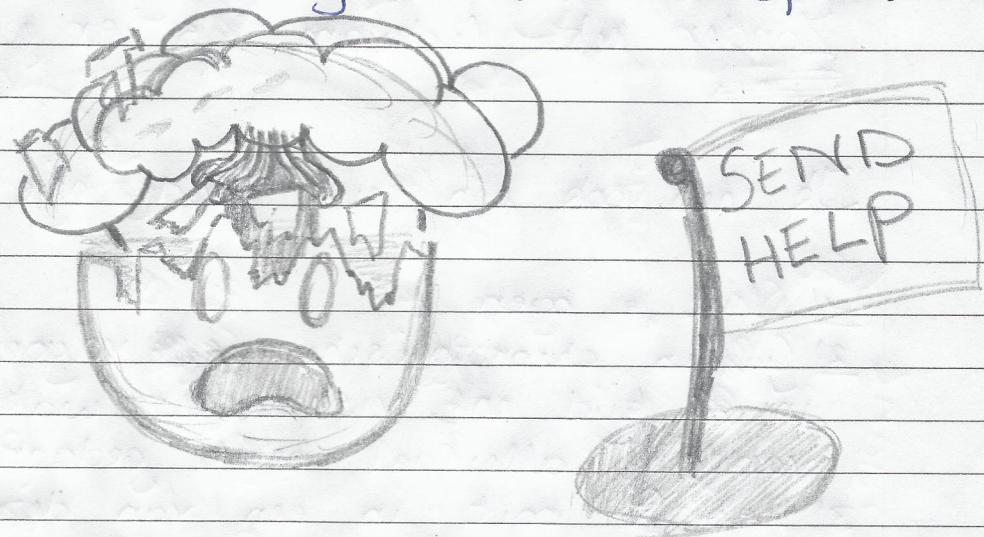

Lieve Gona & Salomé,

Zoals Salomé al zei brengt je brief heel veel verschillende gedachten met zich mee. Daarnaast lees ik de chaotische gedachten van Salomé ook, waardoor mijn hoofd overweldigd wordt door extreem interessante gedachtes en concepten.

Wat ik zo mooi vind in beide brueven is de liefde die je uiten voor primitieve ambachtelijkheid! Dit is inderdaad een prachtige term.

Als dansmaker werk ik in mijn termen ook analoog, met het lichaam. Het werkzeug dat velen van ons vergeten. Het werkzeug dat ons de kracht heeft om voort te bewegen. Die collectieve angst om ons lichaam te verliezen waar Salomé over praat is in mijn ogen al voorbij. We zijn het lichaam namelijk al vergeten. Het lichaam is namelijk een slaaf geworden van de technologie . Zonder de technologie is het niet meer mogelijk om te leven. Technologie transformeert wat het betekent om mens te zijn.

Jk deed net even de opdracht van Salomé en ik werd ervan bewust dat ik binnen 100, 1000, 10.000, 100.000 jaar een foto, een video of concept zou zijn dat door de technologie wordt vastgehouden en gerecreëerd. Het lichaam zal weg zijn maar ~~is~~ een vaag en simplistisch beeld zal over blijven. Een lege inhoud! Zonder het lichaam is er geen inhoud.

~~>this~~

Jk heb ook een "leuk" opdrachtje: 3

1] Sluit je ogen

2] Ga in chronologische ~~orde~~ volgorde terug in de tijd en visualiseer wat je lichaam vandaag allemaal heeft gedaan.

3] Heb je ooit in een van deze momenten je volledig bewust gevoeld van wat je lichaam effectief aan het doen was?

4] Als het antwoord nee is, probeer dan terug te komen naar het heden en ~~en~~ opnieuw je ogen te sluiten. ~~en~~ Probeer nu al de sensaties ~~te~~ ~~je~~ te verzamelen en ~~en~~ volledig bewust te worden van je lichaam.

5] Zoek informatie waar we ons niet van bewust zijn.

Wees denkbaar voor je praktijk

Weet wel dat het lichaam ook hapert en stolttert. Dat is voor ons ook het moment om even te pauzeren (reflectie), om dan het probleem aan te pakken (niet zozeer geslossen) ~~en~~ om dan weer verder te gaan.

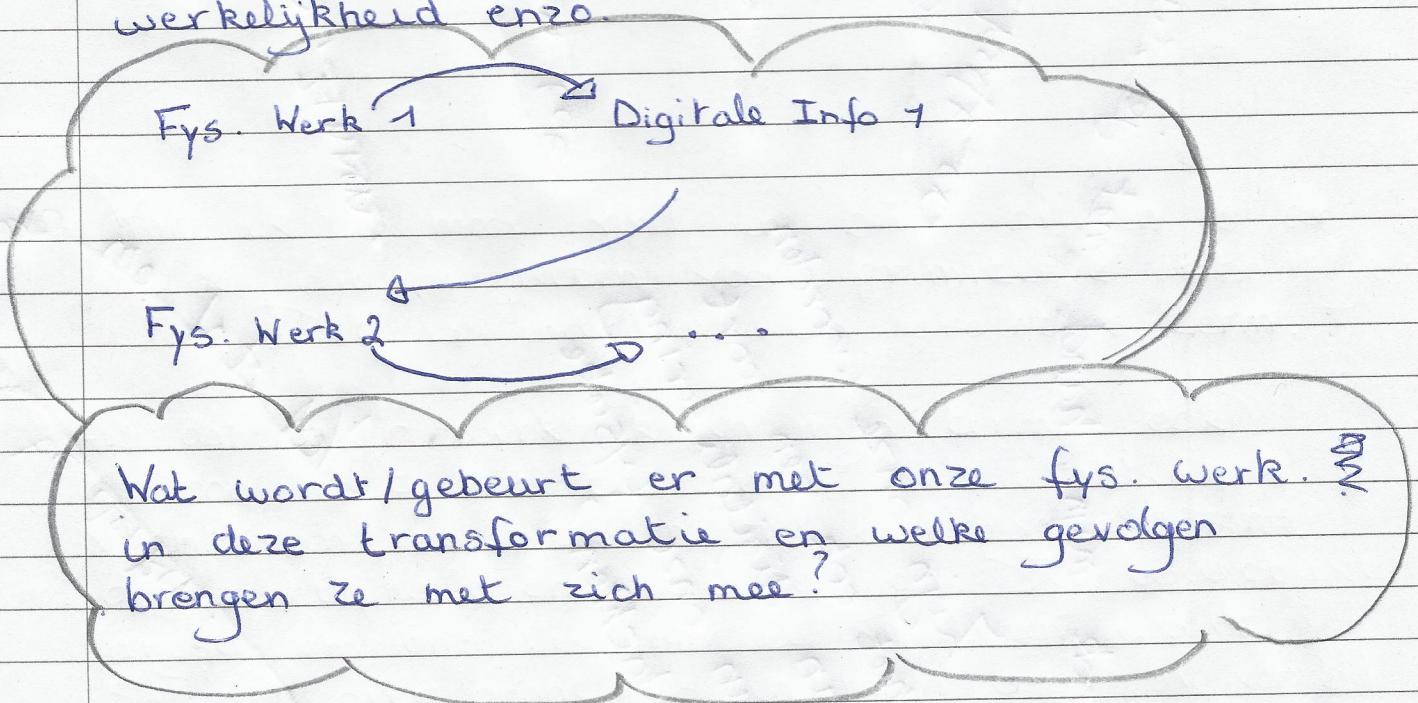
Deze dagen kunnen we onze problemen ook met een klik oplossen zonder ze effectief aan te pakken. Dit zorgt vaak voor nog meer haperingen en stotteren.

Steeds meer heb ik het gevoel dat dit nieuw werk van je steeds meer gaat (in mijn hoofd) over de relatie tussen mens en technologie.

Geen mens zonder techniek en geen techniek zonder mens.

Vanuit deze gedachte heb ik het gevoel dat de fysieke werkelijkheid transformeren tot digitale informatie opnieuw zal transformeren tot een fysieke werkelijkheid enzo.

Hebben we niet allemaal ambivalente verbindingen? Wel nuttig?

Is alles niet gewoon grijs?

Jk vind het onderdaad heel fijn om brieven te schrijven (al doet mijn hand wel pijn achterna) Het zorgt er namelijk voor dat ik niet snel een antwoord formuleer. (oplossing bieden). Het doet me nadenken (mentaal & fysiek)

